

Zittingsdocument

A8-0199/2017

17.5.2017

VERSLAG

over de werking van franchising in de detailhandel
(2016/2244(INI))

Commissie interne markt en consumentenbescherming

Rapporteur: Dennis de Jong

Rapporteur voor advies (*):
Doru-Claudian Frunzuliță, Commissie economische en monetaire zaken

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 54 van het Reglement

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
BIJLAGE: LIJST VAN ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN.....	11
ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN.....	12
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE TEN PRINCIPALE BEVOEGDE COMMISSIE.....	17
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE TEN PRINCIPALE BEVOEGDE COMMISSIE	18

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de werking van franchising in de detailhandel (2016/2244(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien zijn resolutie van 11 december 2013 inzake het Europees actieplan inzake detailhandel in het belang van alle betrokken partijen¹, met name paragraaf 29,
 - gezien zijn resolutie van 7 juni 2016 over oneerlijke handelspraktijken in de voedselvoorzieningsketen²,
 - gezien de studie van april 2016 in opdracht van de commissie IMCO over franchising³,
 - gezien de studie in opdracht van de commissie IMCO van september 2016 getiteld "juridische aspecten rond het reguleringskader en de uitdagingen voor franchising in de EU"⁴,
 - gezien de briefing "Toekomstige beleidsopties voor Franchising in de EU: tegengaan van oneerlijke handelspraktijken"⁵,
 - gezien de workshop "Verhouding tussen franchisegevers en franchisenemers: reguleringskader en huidige uitdagingen", georganiseerd door de commissie IMCO op 12 juli 2016,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en het advies van de Commissie economische en monetaire zaken (A8-0199/2017),
- A. overwegende dat er geen gemeenschappelijke Europese definitie van franchising bestaat en dat franchiseovereenkomsten per bedrijfstak variëren, maar dat een centraal kenmerk van dergelijke overeenkomsten een vrijwillig aangegaan partnerschap is tussen ondernemers of natuurlijke of rechtspersonen die juridisch en financieel niet van elkaar afhankelijk zijn, waarbij de ene partij (de franchisegever) de wederpartij (de franchisenemer) het recht verleent om zijn franchisingformule, naam en handelsmerken te gebruiken en technische kennis deelt, met een beroep op de technische en organisatorische ervaring en bijstand van de franchisegever gedurende de looptijd van de overeenkomst, en waarbij de klanten vertrouwen op de eenheid van het franchisesysteem en zowel de franchisegever als de franchisenemer de intentie hebben om met beperkte investeringen snel nieuwe markten te veroveren en hun kansen op succes te vergroten;
- B. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 11 december 2013 franchising

¹ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0580.

² Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0250.

³ IP/A/IMCO/2015-05, PE 578.978.

⁴ IP/A/IMCO/2016-08, PE 587.317.

⁵ PE 587.325.

verwelkomde als bedrijfsmodel dat nieuwe bedrijven en ondernemerschap in het kleinbedrijf aanmoedigt, evenwel niet zonder in sommige gevallen oneerlijke contractvoorwaarden te signaleren en op transparante en eerlijke contracten aan te dringen; ook attendeerde het Parlement de Commissie en de lidstaten op problemen waarop franchisenemers stuiten wanneer zij hun bedrijf willen verkopen of de formule willen veranderen, maar wel in dezelfde sector werkzaam blijven, en verzocht het de Commissie het prijsbindingsverbod in franchisesystemen te onderzoeken alsook het effect van langlopende concurrentiebedingen, aankoopopties en multifranchisingverboden;

- C. overwegende dat franchising de volle potentie heeft om als bedrijfsmodel de interne detailhandelsmarkt te helpen voltooien, aangezien het een handig middel kan zijn om een zaak op te zetten via een door de franchisegever en de franchisenemer gedeelde investering; vindt het daarom teleurstellend dat dit model in de EU tot dusver nog onderpresteert, met een aandeel in het bbp van slechts 1,89 %, tegenover een aandeel van 5,95 % in de VS en van 10,83 % in Australië, waarbij 83,5 % van de omzet in franchiseondernemingen geconcentreerd blijft in slechts zeven lidstaten¹, zodat het belangrijk is om dit bedrijfsmodel breder te verspreiden in de hele EU;
- D. overwegende dat franchising een belangrijke potentiële grensoverschrijdende dimensie heeft, van belang is voor de werking van de interne markt en zo kan leiden tot nieuwe werkgelegenheid, de ontwikkeling van kmo's en ondernemerschap en de verwerving van nieuwe capaciteiten en vaardigheden;
- E. overwegende dat de bestaande wetgeving inzake franchising als bedrijfsmodel per lidstaat sterk verschilt, hetgeen technische belemmeringen opwerpt en zowel franchisegevers als franchisenemers kan ontmoedigen om hun activiteiten over de grenzen heen uit te breiden; overwegende dat dit op zijn beurt gevolgen kan hebben voor de eindgebruikers doordat hun keuzemogelijkheden beperkt blijven;
- F. overwegende dat er verschillen zijn tussen "harde" en "zachte" franchising, afhankelijk van de voorwaarden in de franchiseovereenkomst, en dat bovendien alternatieve bedrijfsmodellen als die van "groepen onafhankelijke detailhandelaren" speciale kenmerken hebben en alleen onder franchiseregels zouden mogen vallen voorzover zij aan de definitie van franchising beantwoorden;
- G. overwegende dat het in alle sectoren aan informatie over de werking van franchising ontbreekt, omdat relevante informatie niet op schrift is gesteld of vaak alleen te vinden is in "side letters" bij franchiseovereenkomsten, die vertrouwelijk zijn en dus niet openbaar, en er op EU-niveau geen mechanisme bestaat voor het verzamelen van informatie over mogelijk oneerlijke contractbedingen of oneerlijke contractuitvoering; overwegende dat daarom een platform nodig is waarop deze belangrijke informatie te vinden is, teneinde franchisegevers en franchisenemers beter bewust te maken van hun rechten en plichten;
- H. overwegende dat de e-handel toeneemt en steeds meer door de consument wordt gebruikt en dat deze daarom in franchiseovereenkomsten beter tot zijn recht moet

¹ "Juridische aspecten rond het reguleringskader en de uitdagingen voor franchising in de EU", studie in opdracht van de commissie IMCO, september 2016, blz. 12.

komen; overwegende dat daarom bij de totstandbrenging van de digitale binnenmarkt specifiek moet worden gelet op eventueel optredende spanningen tussen franchisegevers en franchisenemers in verband met de e-handel, bijvoorbeeld met betrekking tot de exclusieve rechten van de franchisenemer voor een bepaald geografisch gebied, en het toenemende belang van consumentengegevens voor het succes van franchisebedrijfsmodellen, met name omdat deze punten momenteel in franchiseovereenkomsten niet worden geregeld, met mogelijk onnodige onzekerheid en conflicten tot gevolg;

- I. overwegende dat de Commissie oneerlijke handelspraktijken heeft gedefinieerd als "praktijken die sterk afwijken van goed handelsgedrag, die in strijd zijn met de goede trouw en een eerlijke behandeling en die door een handelspartner eenzijdig worden opgelegd aan een andere handelspartner"¹;
1. is van mening dat franchising, gezien de huidige onderbenutting ervan in de EU in vergelijking met andere ontwikkelde economieën, een nog belangrijkere rol kan vervullen voor de voltooiing van de interne detailhandelsmarkt;
2. acht het van belang dat de lidstaten doeltreffende maatregelen nemen tegen oneerlijke handelspraktijken op het gebied van franchising, maar stelt vast dat er dienaangaande nog steeds een hoge mate van divergentie en diversificatie tussen de lidstaten bestaat; vindt het daarom belangrijk dat er niet-wetgevende homogene richtsnoeren komen waarin de beste praktijken zijn verwerkt voor het functioneren van franchising in de detailhandel;
3. verzoekt de Commissie richtsnoeren voor franchiseovereenkomsten op te stellen, om de juridische context voor dergelijke overeenkomsten te verduidelijken en er zo voor te zorgen dat de arbeidsnormen worden nageleefd en een degelijke en kwalitatief hoogstaande dienstverlening wordt gewaarborgd;
4. is van mening dat in het licht van de sterke grensoverschrijdende component van franchising een eenvormige benadering bij het aanpakken van oneerlijke handelspraktijken in de EU aan te raden is;
5. erkent dat op nationaal niveau wetgeving is vastgesteld ter bescherming van de franchisenemers, maar dat de nadruk op de precontractuele fase ligt om informatieverplichtingen aan de franchisegever op te leggen; betreurt het dat in de nationale systemen geen doeltreffende handhavingsmechanismen zijn voorzien om de voortzetting van de franchiserelatie te waarborgen;
6. merkt op dat de franchisenemer vaak de zwakkere partij is, met name wanneer het om een kmo gaat, omdat de franchiseformule in de regel is ontwikkeld door de franchisegever, en de franchisenemer veelal in een financieel zwakkere positie verkeert en daardoor wellicht minder goed geïnformeerd is dan de franchisegever en dus afhankelijk is van diens expertise; benadrukt dat het bij franchisesystemen van groot belang is of de samenwerking tussen franchisegever en franchisenemers goed functioneert, met dien verstande dat een franchisesysteem staat of valt met een goede

¹ "Bestrijding van oneerlijke handelspraktijken tussen ondernemingen in de voedselvoorzieningsketen" (COM(2014) 472).

uitvoering door alle partijen;

7. herinnert eraan dat franchising een contractuele relatie is tussen twee juridisch onafhankelijke bedrijven;
8. beklemtoont dat regelgeving ertoe moet dienen het vertrouwen van de markt in franchising als een manier van zakendoen in stand te houden en te vergroten, omdat dit niet alleen ondernemerschap aanmoedigt bij micro-, kleine en middelgrote ondernemingen die franchisegever worden, maar ook bij personen die franchisenemer worden;
9. constateert dat franchisegevers zich op zowel nationaal als Europees niveau hebben georganiseerd voor de behartiging van hun belangen, terwijl franchisenemers het vaak zonder zulke belangenorganisaties moeten stellen en meestal op individuele basis blijven werken;
10. vraagt de Commissie en de lidstaten de dialoog tussen franchisegevers, franchisenemers en beleidsmakers te stimuleren, de oprichting van verenigingen die de franchisenemers vertegenwoordigen te faciliteren, en ervoor te zorgen dat hun stem steeds wordt gehoord wanneer er beleid of wetgeving in de maak is die op hen van invloed kan zijn, teneinde een gelijkere vertegenwoordiging van de partijen te garanderen, waarbij het lidmaatschap van zulke organisaties facultatief moet blijven;
11. benadrukt dat het nog steeds ontbreekt aan informatie over het functioneren van franchising in de detailhandelssector, en vraagt de lidstaten om in samenwerking met de Commissie contactpunten aan te wijzen voor informatievoorziening over problemen die franchisegevers en franchisenemers ondervinden, en verzoekt de Commissie de informatievergaring op EU-niveau te verbeteren, o.a. door gebruik te maken van informatie afkomstig van deze contactpunten, met de nodige waarborgen voor de vertrouwelijkheid van de aldus verkregen informatie;
12. vraagt de Commissie te onderzoeken hoe franchising in de detailhandelssector functioneert, en met name in hoeverre oneerlijke contractbedingen of andere oneerlijke handelspraktijken zich voordoen, en Eurostat te verzoeken om bij de inzameling van statistische informatie over de sector speciale aandacht aan dit bedrijfsmodel te schenken, zonder dat daarbij extra administratieve of andere lasten voor de ondernemers ontstaan;
13. neemt kennis van de Europese Erecode voor Franchising, zoals opgesteld door de European Franchise Federation (EFF), die mogelijk een doeltreffend instrument vormt voor de bevordering van goede praktijken in de franchisesector via zelfregulering, maar merkt tevens op dat deze code onderhevig is aan serieuze kritiek van de zijde van de franchisenemers, die er onder meer op wijzen dat de verplichtingen van de franchisegever vóór de herziening van de code in 2016 sterker waren geformuleerd; moedigt de franchisegevers en franchisenemers aan om met het oog op een passende oplossing voor een evenwichtige en billijke vertegenwoordiging van beide zijden te zorgen;
14. betreurt echter dat de code slechts een kleine minderheid van de in de EU actieve franchises bestrijkt, aangezien de meeste franchises niet aangesloten zijn bij de EFF of

de nationale verenigingen die de code hebben aanvaard, en verschillende lidstaten geen nationale franchisevereniging hebben;

15. merkt op dat er bezorgdheid gerezen is over het feit dat de Europese Erecode voor Franchising niet met een onafhankelijk handhavingsmechanisme samengaat, en merkt op dat dit gemis van onafhankelijke handhaving voor sommige lidstaten de aanleiding is geweest om wetgeving uit te vaardigen ter voorkoming en bestrijding van oneerlijke handelspraktijken bij franchising;
16. herinnert eraan dat de Erecode uit een reeks regels bestaat die franchisegevers naast de wettelijk vereiste voorschriften aanvaarden; is van mening dat de Erecode altijd een toegevoegde waarde moet blijven voor iedereen die zich aan deze regels wenst te houden;
17. meent dat het nodig is om de doelmatigheid van het zelfreguleringskader en van het initiatief voor de toeleveringsketen in de EU te beoordelen, aangezien lidmaatschap van een nationale franchiseorganisatie een voorwaarde is voor deelname aan dit initiatief;
18. stelt dat een franchiseovereenkomst volledig moet beantwoorden aan de beginselen van een evenwichtig partnerschap, waarin de franchisegever en de franchisenemer zich redelijk en eerlijk jegens elkaar moeten opstellen en klachten, bezwaren en geschillen door middel van openhartige, transparante, redelijke en directe communicatie moeten oplossen;
19. vraagt de lidstaten om klachten en andere relevante gegevens die zij via een contactpunt of op andere wijze ontvangen aan de Commissie door te geven; verzoekt de Commissie om op basis van deze informatie een niet-limitatieve lijst van oneerlijke handelspraktijken op te stellen, die moet worden gepubliceerd en voor alle belanghebbenden toegankelijk moet zijn; verzoekt de Commissie bovendien om, indien nodig, een deskundigenplatform op te richten om verdere gegevens te verzamelen over de franchisingpraktijk in de detailhandel, en met name over de verschillende vormen van oneerlijke handelspraktijken;
20. wijst met name op de noodzaak van specifieke beginselen om te zorgen voor evenwichtige contractuele rechten en plichten van de partijen, zoals duidelijke, correcte en volledige precontractuele informatie, ook over het presteren van de franchiseformule, zowel in algemene zin als toegespitst op de beoogde locatie van de franchisenemer, duidelijke grenzen aan de vertrouwelijkheidseisen, welke informatie voldoende lang vóór de ondertekening van de overeenkomst schriftelijk beschikbaar moet zijn, en, waar dit passend is, invoering van een afkoelingsperiode na de ondertekening van de overeenkomst; wijst er tevens op dat de franchisegever de franchisenemer, zo nodig, gedurende de looptijd van de overeenkomst commerciële en technische bijstand moet blijven verlenen;
21. onderstreept dat de franchisenemer gedurende de looptijd van de overeenkomst eventueel behoefte heeft aan een gespecialiseerde initiële opleiding en aan deugdelijke begeleiding door en informatie van de franchisegever;
22. herinnert eraan dat de franchisenemer verplicht is zich in te zetten voor de groei van het franchisebedrijf en voor het bewaren van de gemeenschappelijke identiteit en reputatie

van de franchiseketen, en hiertoe loyaal moet samenwerken met alle partners in de keten, onder eerbiediging van de industriële- en intellectuele-eigendomsrechten die aan de franchiseformule zijn verbonden, en met inachtneming van de mededingingsregels;

23. voegt daar evenwel aan toe dat sommige franchisegevers van hun franchisenemers verlangen dat zij producten en diensten kopen die geen verband houden met de franchiseformule; zo'n vereiste behoort niet tot de verplichting van de franchisenemer tot het bewaren van de gemeenschappelijke identiteit en reputatie van de franchiseketen, maar kan al snel een oneerlijke handelspraktijk inhouden;
24. benadrukt dat concurrentiebedingen redelijk, proportioneel en duidelijk geformuleerd moeten zijn, met een geldigheidsduur die niet langer is dan strikt noodzakelijk, met name omdat een franchisenemer zich genoopt kan zien van franchiseformule te veranderen als de buurt verandert en daarmee de vraag naar producten of diensten;
25. stelt vast dat de onlineverkoop aanleiding geeft tot problemen, aangezien deze verkoop van toenemend belang is voor het franchisebedrijfsmodel, maar niet is geregeld in traditionele franchiseovereenkomsten, waarin geen rekening wordt gehouden met het effect ervan op de in die overeenkomsten vastgestelde bepalingen; stelt daarom voor om in voorkomend geval in franchiseovereenkomsten bepalingen in verband met de onlineverkoop op te nemen, met name wanneer er geen evenwicht bestaat tussen de macht van de franchisegever en die van de franchisenemer, vooral in het geval van een kmo;
26. verzoekt de Commissie een openbare raadpleging te organiseren om onbevooroordeelde informatie te vergaren over de reële toestand in de franchisingsector, en niet-wetgevende richtsnoeren op te stellen waarin de beste praktijken zijn verwerkt voor het functioneren van franchising in de detailhandel, vooral in het licht van de nieuwste technologische en marktontwikkelingen, zoals internetverkoop, en deze uiterlijk in januari 2018 aan het Parlement voor te leggen; vraagt de Commissie in dit verband een analyse te maken van de bestaande vormen van zelfregulering en van de wetgevingspraktijk in de lidstaten op het gebied van franchising in de detailhandel, en haar bevindingen aan het Parlement mee te delen, met haar aanbevelingen voor de verdere ontwikkeling van de franchisingsector in de EU;
27. beklemtoont dat het Parlement actief moet worden betrokken bij alle werkzaamheden in verband met franchising in de detailhandel, zoals wanneer verordeningen en richtlijnen betreffende franchising worden aangepast om tot een samenhangender en coherenter regelgevingskader te komen;

Mededingingsrecht

28. benadrukt dat Verordening (EU) nr. 330/2010 van de Commissie van 20 april 2010 betreffende de toepassing van artikel 101, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen¹ in de lidstaten op eenvormige wijze moet worden toegepast, en betreurt het gebrek aan informatie over de toepassing van deze verordening;

¹ PB L 102 van 23.4.2010, blz.1.

29. meent dat de Commissie moet nagaan of de doeltreffendheid van die verordening niet wordt ondergraven door een ongelijke toepassing in de lidstaten en of de verordening aansluit bij recente marktontwikkelingen, met name wat de vrijgestelde postcontractuele bepalingen en aankoopvoorwaarden betreft;
30. is van mening dat de Commissie moet nagaan in hoeverre de toepassing van de verordening via een beoordelingsmechanisme in het kader van het Europees netwerk van mededingingsautoriteiten kan worden verbeterd; beklemtoont dat de niet-eenvormige follow-upmaatregelen van de Commissie een belemmering vormen voor de grensoverschrijdende detailhandel en niet zorgen voor een gelijk speelveld binnen de eengemaakte markt;
31. meent dat een betere tenuitvoerlegging van de verordening op nationaal niveau de distributie zou verbeteren, de markttoegang voor ondernemingen uit andere lidstaten zou vergemakkelijken en uiteindelijk de eindconsumenten ten goede zou komen;
32. meent dat de Commissie ook onderzoek moet doen naar de onbedoelde gevolgen van het mededingingsrecht in elke afzonderlijke lidstaat;
33. moedigt de Commissie aan om een openbare raadpleging door te voeren en het Parlement in te lichten over de geschiktheid van het model waarop de toekomstige groepsvrijstellingsverordening wordt gebaseerd;
34. verzoekt de Commissie ook te zorgen voor de terugvordering van illegale overheidssteun die via belastingvoordelen bij franchising is verkregen, en blijkt te geven van vastberadenheid bij het uitvoeren van lopende onderzoeken; wijst er voorts op dat de EU behoefte heeft aan duidelijkere wetgeving inzake fiscale rulings; verzoekt de Commissie om alle inbreuken op het gebied van franchising recht te zetten, teneinde eerlijke mededinging op de hele eengemaakte markt te verzekeren;
35. verzoekt de Commissie marktfalen aan te pakken en belastingontduiking en -ontwijking op het gebied van franchising op doeltreffende wijze te bestrijden;
36. verzoekt de Commissie te onderzoeken of het nodig is de verordening te herzien en in dat verband na te gaan en het Parlement mee te delen 1) welke impact de horizontale aanpak heeft op de werking van franchising; 2) of het in de verordening gekozen franchisingmodel beantwoordt aan de marktsituatie; 3) in hoeverre de zogenaamde "toegelaten verticale beperkingen", d.w.z. de voorwaarden waaronder de franchisenemers bepaalde goederen of diensten mogen aankopen, verkopen of doorverkopen, evenredig zijn en nadelige gevolgen hebben voor de markt en de consumenten; 4) met welke nieuwe uitdagingen franchisegevers en franchisenemers in de context van e-handel en de digitalisering worden geconfronteerd; en 5) marktinformatie te verzamelen, wat betreft nieuwe trends, marktontwikkelingen op het gebied van netwerkorganisatie en technologische vooruitgang;
37. verzoekt de Commissie de regels voor de handhaving van de verordening door de lidstaten te herzien, en de toepassing ervan proportioneel aan te passen om de beoogde doelen te bereiken;

o

38. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BIJLAGE: LIJST VAN ENTITEITEN WAARVAN OF PERSONEN VAN WIE DE RAPPORTEUR INPUT HEEFT ONTVANGEN

De volgende lijst is op zuiver vrijwillige basis en onder exclusieve verantwoordelijkheid van de rapporteur opgesteld. De rapporteur heeft bij de opstelling van het ontwerpverslag informatie ontvangen van de volgende entiteiten of personen:

Entiteit en/of persoon
Independent Retail Europe
European Franchise Federation
Vakcentrum
Italian Consumers organisation
UEAPME
Nederlandse Franchise Vereniging
Commissie Franchising van de Raad Nederlandse Detailhandel+
FHC Formulebeheer
Bird & Bird Law firm
Eurocommerce
Bueno Legal
Osnabrück University
Mittelstandsverbund

29.3.2017

ADVIES VAN DE COMMISSIE ECONOMISCHE EN MONETAIRE ZAKEN

aan de Commissie interne markt en consumentenbescherming

inzake de werking van franchising in de detailhandel
(2016/2244(INI))

Rapporteur voor advies (*): Doru-Claudian Frunzulică

(*): Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 54 van het Reglement

SUGGESTIES

De Commissie economische en monetaire zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie interne markt en consumentenbescherming onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. benadrukt dat Verordening (EU) nr. 330/2010 van de Commissie eenvormig moet worden toegepast in de lidstaten en betreurt het gebrek aan informatie over de toepassing van deze verordening; wijst op de groei van de elektronische handel en de impact daarvan op het franchisingbedrijfsmodel, waardoor de franchisingsector voor een uitdaging komt te staan;
2. meent dat de Commissie een evenwichtige vertegenwoordiging van de twee partijen bij franchising moet waarborgen en dat ze moet onderzoeken of de doeltreffendheid van de verordening wordt ondergraven door een ongelijke toepassing in de lidstaten en of zij in overeenstemming is met recente marktontwikkelingen, met name wat de vrijgestelde postcontractuele bepalingen en aankoopvoorwaarden betreft;
3. meent dat de Commissie moet onderzoeken in welke mate de toepassing van de verordening via een beoordelingsmechanisme in het kader van het Europees netwerk van mededingingsautoriteiten kan worden verbeterd; beklemtoont dat de niet-eenvormige follow-upmaatregelen van de Commissie een belemmering vormen voor de grensoverschrijdende detailhandel en niet zorgen voor een gelijk speelveld binnen de eengemaakte markt;
4. wijst erop dat bepaalde lidstaten reeds wetgeving inzake franchising hebben ingevoerd die uiteindelijk leidt tot een verdere versnippering van de markt; meent dat een betere tenuitvoerlegging van de verordening op nationaal niveau de distributie zou verbeteren, de markttoegang voor ondernemingen uit andere lidstaten zou vergemakkelijken en er uiteindelijk voor zou zorgen dat de eindconsumenten er beter bij varen;

5. meent dat de Commissie ook een onderzoek moet instellen naar de onbedoelde gevolgen van het mededingingsrecht in elke afzonderlijke lidstaat;
6. moedigt de Commissie aan om een openbare raadpleging te voeren en het Parlement in te lichten over de vraag of het model waarop de toekomstige groepsvrijstellingsverordening wordt gebaseerd, geschikt is om een model vast te stellen voor het franchisingcontract voor alle toekomstige EU-wetgeving, alsook voor mogelijke actie op het stuk van privaatrecht;
7. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat illegale overheidssteun die via belastingvoordelen bij franchising is verkregen wordt teruggevorderd en blijkt te geven van vastberadenheid bij het uitvoeren van lopende onderzoeken; wijst er voorts op dat de EU behoefte heeft aan duidelijkere wetgeving inzake fiscale rulings; verzoekt de Commissie om alle inbreuken op het gebied van franchising recht te zetten, teneinde eerlijke mededinging op de hele eengemaakte markt te verzekeren;
8. meent dat het nodig is om de doelmatigheid van het zelfreguleringskader en van het initiatief voor de toeleveringsketen in de EU te beoordelen aangezien lidmaatschap van een nationale franchiseorganisatie een voorwaarde is voor deelname aan dit initiatief;
9. verzoekt de Commissie te onderzoeken of het nodig is de verordening te herzien en in deze context na te gaan 1) welke impact de horizontale aanpak heeft op de werking van franchising, 2) of het in de verordening gekozen franchisingmodel beantwoordt aan de marktsituatie, 3) in hoeverre de zogenaamde "toegelaten verticale beperkingen", d.w.z. de voorwaarden waaronder de franchisenemers bepaalde goederen of diensten mogen aankopen, verkopen of doorverkopen, evenredig zijn en nadelige gevolgen hebben voor de markt en de consumenten, 4) met welke nieuwe uitdagingen franchisegevers en franchisenemers in de context van e-handel en de digitalisering worden geconfronteerd, en het Parlement in te lichten over haar bevindingen omtrent deze punten, alsook 5) marktinformatie te verzamelen, onder meer wat betreft nieuwe trends, marktontwikkelingen op het gebied van netwerkorganisatie en technologische vooruitgang;
10. stelt vast dat de nationale regelgeving sterk verschilt van de ene lidstaat tot de andere; beklemtoont dat het Europees Parlement actief moet worden betrokken bij alle werkzaamheden in verband met franchising in de detailhandel, zoals wanneer verordeningen en richtlijnen betreffende franchising worden aangepast om tot een samenhangender en coherenter regelgevingskader te komen;
11. meent dat de lidstaten een model moeten opzetten voor rapportering alsook voor klachten en andere relevante informatie die zij via een contactpunt of op welke andere wijze ook ontvangen en vervolgens aan de Commissie doorgeven, om het verzamelen van informatie over de marktsituatie te vergemakkelijken; verzoekt de Commissie om, op basis van deze informatie, een niet-limitatieve lijst van oneerlijke contractuele bedingen en praktijken op te stellen;
12. erkent dat op nationaal niveau wetgeving is vastgesteld ter bescherming van de franchisenemers, maar dat de nadruk op de precontractuele fase ligt om informatieverplichtingen aan de franchisegever op te leggen; verzoekt de Commissie bijgevolg de regels voor de handhaving van de verordening door de lidstaten te herzien, en

de toepassing ervan proportioneel aan te passen om de beoogde doelen te bereiken; betreurt het feit dat de nationale systemen niet hebben voorzien in doeltreffende handhavingsmechanismen om de voortzetting van de franchiserelatie te waarborgen;

13. verzoekt de Commissie te werken aan een passende en onafhankelijke vertegenwoordiging van de belanghebbende partijen bij franchisingcontracten in het kader van het Europees initiatief voor de toeleveringsketen, en maatregelen te nemen om de zelforganisatie van franchisenemers op Europees en nationaal niveau te versterken, zodat franchisenemers beter kunnen deelnemen aan het openbaar debat over franchising en er voor een gelijk speelveld wordt gezorgd; beklemtoont dat de regelgeving het marktvertrouwen in franchising als een manier van zakendoen moet behouden en vergroten, omdat dit niet alleen ondernemerschap aanmoedigt bij micro-, kleine en middelgrote ondernemingen die franchisegever worden, maar ook bij personen die franchisenemer worden;
14. verzoekt de Commissie richtsnoeren voor franchisingcontracten op te stellen, om de juridische context voor franchisingcontracten te verduidelijken en er zo voor te zorgen dat de arbeidsnormen worden nageleefd en een degelijke en kwalitatief hoogstaande dienstverlening wordt gewaarborgd;
15. verzoekt de Commissie marktfalen aan te pakken en belastingontduiking en -ontwijking op het gebied van franchising op doeltreffende wijze te bestrijden; beklemtoont dat er behoefte is aan een debat met meerdere belanghebbenden over oneerlijke praktijken in franchisetoeleveringsketens en mogelijke oplossingen hiervoor door een deskundigenplatform te organiseren, zoals is gebeurd voor voedselvoorzieningsketens, of door voor elke toekomstige verordening een openbare raadpleging te houden.

**INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE MEDEADVISERENDE
COMMISSIE**

Datum goedkeuring	27.3.2017
Uitslag eindstemming	+: 42 -: 1 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Georgios Kyrtzos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luigi Morgano, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Kay Swinburne, Paul Tang, Ernest Urteaga, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Simona Bonafè, Enrique Calvet Chambon, David Coburn, Mady Delvaux, Doru-Claudian Frunzuliță, Ildikó Gáll-Pelcz, Sophia in 't Veld, Thomas Mann, Joachim Starbatty, Nils Torvalds
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 200, lid 2)	Carlos Iturgaiz, Thomas Mann, Bogdan Andrzej Zdrojewski

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE MEDEADVISERENDE COMMISSIE

42	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Sylvie Goulard, Nils Torvalds
ECR	Sander Loones, Stanislaw Ożóg, Pirkko Ruohonen-Lerner, Joachim Starbatty, Kay Swinburne
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Marisa Matias
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Carlos Iturgaiz, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Bogdan Andrzej Zdrojewski
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Anneliese Dodds, Doru-Claudian Frunzuliță, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

1	-
NI	Steven Woolfe

1	0
EFDD	Bernard Monot

Verklaring van de symbolen:

- + : voor
- : tegen
- 0 : onthouding

**INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING
IN DE TEN PRINCIPALE BEVOEGDE COMMISSIE**

Datum goedkeuring	11.5.2017
Uitslag eindstemming	+: 34 -: 0 0: 3
Bij de eindstemming aanwezige leden	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Nicola Danti, Dennis de Jong, Pascal Durand, Ildikó Gáll-Pelcz, Evelyne Gebhardt, Sergio Gutiérrez Prieto, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Antonio López-Istúriz White, Eva Maydell, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Jasenko Selimovic, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Lucy Anderson, Pascal Arimont, Birgit Collin-Langen, Edward Czesak, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Kaja Kallas, Arndt Kohn, Julia Reda, Adam Szejnfeld, Marc Tarabella, Ulrike Trebesius
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 200, lid 2)	Anne-Marie Mineur

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE TEN PRINCIPALE BEVOEGDE COMMISSIE

34	+
ALDE	Dita Charanzová, Kaja Kallas, Jasenko Selimovic
ECR	Edward Czesak, Daniel Dalton, Ulrike Trebesius, Anneleen Van Bossuyt
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Dennis de Jong
PPE	Pascal Arimont, Carlos Coelho, Birgit Collin-Langen, Anna Maria Corazza Bildt, Ildikó Gáll-Pelcz, Antonio López-Istúriz White, Eva Maydell, Jiří Pospíšil, Andreas Schwab, Ivan Štefanec, Adam Szejnfeld, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein
S&D	Lucy Anderson, Nicola Danti, Evelyne Gebhardt, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sergio Gutiérrez Prieto, Arndt Kohn, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Catherine Stihler, Marc Tarabella
VERTS/ALE	Pascal Durand, Julia Reda

0	-
xx	zz

3	0
EFDD	Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Marco Zullo
ENF	Mylène Troszczynski

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding